

# Dziennik Urzędowy

# L 132

## Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

16 maja 2013

Spis treści

## II Akty o charakterze nieustawodawczym

## ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę obowiązującą ZAFI, które wyrażają zgodę na objęcie ich przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE** ..... 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 448/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające procedurę mającą na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia ZAFI spoza UE zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE** ..... 3
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 449/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ..... 6
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 450/2013 z dnia 15 maja 2013 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 maja 2013 r. .... 8

Cena: 3 EUR

*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*
**PL**

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 521/12/COL z dnia 19 grudnia 2012 r. zamykająca formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy państwa wszczęte decyzją nr 363/11/COL w odniesieniu do pomocy państwa udzielonej trzem islandzkim bankom inwestycyjnym w postaci pożyczek na preferencyjnych warunkach ze zmienionymi harmonogramami spłaty (Islandia) ..... 11

---

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającej dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE (Dz.U. L 191 z 22.7.2005) ..... 16

---

Informacja dla czytelników – Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

## II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

## ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 447/2013

z dnia 15 maja 2013 r.

ustanawiające procedurę obowiązującą ZAFI, które wyrażają zgodę na objęcie ich przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010<sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE zarządzający alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), którzy spełniają warunki określone w art. 3 ust. 2 tej dyrektywy, mogą zgodzić się na objęcie przepisami tej dyrektywy, aby korzystać praw przyznanych na jej mocy. Wyrażając tę zgodę, ZAFI zostaje objęty zakresem stosowania wszystkich przepisów dyrektywy 2011/61/UE.

(2) Dyrektywa 2011/61/UE określa procedurę udzielania zezwolenia ZAFI. Dokumenty i informacje, które muszą być przedstawiane w ramach tej procedury, zawierają niezbędne informacje dotyczące ZAFI występującego z wnioskiem, dlatego też w przypadku wyrażania zgody na objęcie przepisami dyrektywy należy korzystać z tych samych dokumentów i takiej samej procedury. Nie istnieją żadne szczególne względy uzasadniające stosowanie do celów wyrażania zgody na objęcie przepisami dyrektywy innej procedury niż procedura mająca zastosowanie wobec ZAFI zarządzających aktywami, których łączna wartość przekracza progi określone w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE. ZAFI wyrażający zgodę na objęcie go przepisami dyrektywy 2011/61/UE powinni stosować tę samą procedurę, jak ustanowiona dla ZAFI mających obowiązek występować o zezwolenie na mocy dyrektywy 2011/61/UE.

(3) ZAFI uprawnione do wyrażenia zgody na objęcie ich przepisami dyrektywy to ZAFI, które były wcześniej zarejestrowane zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 2011/61/UE lub posiadały zezwolenie jako przedsiębiorstwa zarządzające przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)<sup>(2)</sup>. Właściwe jest zapobieżenie podwójnym obowiązkom sprawozdawczym i uwzględnienie dokumentów i informacji już przedłożonych właściwym organom przez ZAFI w ramach procedur rejestracji i udzielania zezwoleń, pod warunkiem że te dokumenty i informacje są nadal aktualne.

(4) Właściwe organy powinny rozpatrzyć wnioski o objęcie przepisami dyrektywy i udzielić zezwolenia na takie objęcie przepisami na tych samych warunkach i zgodnie z tą samą procedurą, jak w przypadku ZAFI zarządzających aktywami, których łączna wartość przekracza odpowiednie progi określone w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE.

(5) Ważne jest, aby wyjaśnić związek pomiędzy procedurą dotyczącą ZAFI wyrażających zgodę na objęcie przepisami dyrektywy a cofnięciem zezwolenia udzielonego ZAFI na mocy dyrektywy 2011/61/UE. ZAFI, który otrzymał zezwolenie na mocy dyrektywy 2011/61/UE, w sytuacji gdy łączna wartość zarządzanych przez niego aktywów spadnie następnie poniżej progów określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE, utrzymuje to zezwolenie i stosuje się do niego wszystkie przepisy tej dyrektywy aż do czasu cofnięcia zezwolenia. Jeżeli łączna wartość aktywów zarządzanych przez ZAFI, który posiada zezwolenie, spadnie poniżej odpowiednich progów, nie powinno to prowadzić automatycznie do cofnięcia zezwolenia; cofnięcie zezwolenia powinno nastąpić dopiero na wniosek ZAFI.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

W związku z tym, dopóki ZAFI posiada zezwolenie na mocy dyrektywy 2011/61/UE, nie powinien mieć możliwości występowania o objęcie go przepisami dyrektywy, a ZAFI, którego zezwolenie zostało cofnięte na jego wniosek, powinien mieć nadal możliwość ponownego wystąpienia o objęcie go przepisami dyrektywy 2011/61/UE.

- (6) Dyrektywa 2011/61/UE zobowiązuje państwa członkowskie do stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych transponujących tę dyrektywę od dnia 22 lipca 2013 r. W związku z tym stosowanie niniejszego rozporządzenia odracza się do tej samej daty.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

#### **Procedura i warunki dotyczące wyrażenia zgody na objęcie przepisami dyrektywy**

1. Zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), który spełnia warunki określone w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/61/UE i wyraża zgodę na objęcie go przepisami tej dyrektywy, składa wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu jego rodzimego państwa członkowskiego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2013 r.

Do wniosku ma zastosowanie ta sama procedura, jak przewidziana w przepisach art. 7 ust. 1–5 dyrektywy 2011/61/UE i w środkach przyjętych w celu wdrożenia tych przepisów.

2. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego może zwolnić ZAFI, o którym mowa w ust. 1, z obowiązku przedstawiania wszystkich informacji i dokumentów wymaganych na mocy art. 7 tej dyrektywy, pod warunkiem że informacje lub dokumenty, których dotyczy to zwolnienie, zostały już przedłożone właściwemu organowi do celów rejestracji zgodnie z art. 3 ust. 3 tej dyrektywy lub w ramach procedury udzielania zezwolenia zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE i pod warunkiem że te informacje i dokumenty są nadal aktualne, który to fakt ZAFI potwierdza na piśmie.

3. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego udziela zezwolenia zgodnie z tą samą procedurą, jak określona w art. 8 ust. 1–5 dyrektywy 2011/61/UE.

#### Artykuł 2

#### **Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 448/2013**

z dnia 15 maja 2013 r.

**ustanawiające procedurę mającą na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia ZAFI spoza UE zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010<sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 37 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W sytuacjach, o których mowa w art. 37 ust. 4 lit. b), lit. c) ppkt (i), lit. e), f) i lit. g) ppkt (i) dyrektywy 2011/61/UE, więcej niż jedno państwo członkowskie może być uznane za potencjalne państwo członkowskie odniesienia zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) spoza UE, który zamierza zarządzać alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI) z UE lub, w zależności od przypadku, wprowadzać zarządzane przez siebie AFI do obrotu w Unii. W takich przypadkach ZAFI spoza UE musi złożyć wniosek do właściwych organów tych państw członkowskich, aby określiły one jego państwo członkowskie odniesienia. Do wniosku powinny zostać załączone wszystkie istotne informacje i dokumentacja niezbędne do określenia państwa członkowskiego odniesienia tego ZAFI. Zainteresowane właściwe organy powinny podjąć wspólną decyzję określającą państwo członkowskie odniesienia. Należy ustanowić procedurę, którą powinny stosować odpowiednie właściwe organy podczas określania państwa członkowskiego odniesienia. Chociaż wyznaczenie państwa członkowskiego odniesienia stanowi wspólne zadanie właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich, to Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGI)P) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010<sup>(2)</sup> powinien zapewnić odpowiednie zaangażowanie wszystkich potencjalnych państw członkowskich odniesienia w ten proces decyzyjny i wspomagać je w celu osiągnięcia porozumienia.
- (2) Procedura mająca na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia różni się od procedury ubiegania się o paszport na mocy dyrektywy 2011/61/UE. Po określeniu państwa członkowskiego odniesienia zainteresowany ZAFI spoza UE musi wystąpić do właściwego organu tego państwa członkowskiego o wydanie zezwolenia, zgodnie z procedurą i z zastrzeżeniem warunków, które mają zastosowanie do ZAFI na mocy art. 7 i 8 dyrektywy 2011/61/UE.
- (3) Dyrektywa 2011/61/UE zobowiązuje państwa członkowskie do stosowania przepisów ustawowych, wykonaw-

czych i administracyjnych transponujących tę dyrektywę od dnia 22 lipca 2013 r. W związku z tym, nie naruszając przepisów aktu delegowanego, którego przyjęcie jest wymagane na mocy art. 67 ust. 6 dyrektywy 2011/61/UE, odracza się stosowanie niniejszego rozporządzenia do tej samej daty.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

**Procedura mająca na celu określenie państwa członkowskiego odniesienia spośród większej liczby potencjalnych państw członkowskich odniesienia**

1. W przypadku gdy zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI) spoza UE, który zamierza zarządzać alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI) z UE bez wprowadzania ich do obrotu lub który zamierza wprowadzać zarządzane przez siebie AFI do obrotu w Unii, składa wniosek o określenie swojego państwa członkowskiego odniesienia zgodnie z art. 37 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE; wniosek ten jest sporządzany w formie pisemnej i jest kierowany do każdego właściwego organu państw członkowskich będących potencjalnymi państwami członkowskimi odniesienia. Wniosek zawiera wykaz wszystkich potencjalnych państw członkowskich odniesienia.
2. Wniosek ZAFI spoza UE zawiera informacje i dokumentację niezbędne do określenia państwa członkowskiego odniesienia.
3. W okolicznościach, o których mowa w art. 37 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, takie informacje i dokumentacja obejmują:
  - a) wskazanie państw członkowskich, w których mają siedzibę AFI zarządzane przez ZAFI spoza UE;
  - b) wskazanie państw członkowskich, w których aktywa są zarządzane przez ZAFI spoza UE;
  - c) kwoty aktywów zarządzanych przez ZAFI spoza UE w poszczególnych państwach członkowskich.
4. W okolicznościach, o których mowa w art. 37 ust. 4 lit. c) ppkt (i) dyrektywy 2011/61/UE, takie informacje i dokumentacja obejmują:
  - a) wskazanie państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę AFI zarządzany przez ZAFI spoza UE;
  - b) wskazanie państw członkowskich, w których ZAFI spoza UE zamierza wprowadzać do obrotu AFI.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.<sup>(2)</sup> Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

5. W okolicznościach, o których mowa w art. 37 ust. 4 lit. e) i lit. g) ppkt (i) dyrektywy 2011/61/UE, takie informacje i dokumentacja obejmują:

- a) wskazanie państw członkowskich, w których mają siedzibę AFI zarządzane przez ZAFI spoza UE;
- b) opis strategii wprowadzania do obrotu mogącej stanowić dowód, że ZAFI spoza UE zamierza wprowadzać określony AFI lub większą liczbę AFI do obrotu w danym państwie członkowskim lub większej liczbie państw członkowskich oraz rozpocząć skuteczne wprowadzanie do obrotu w danych państwach członkowskich, który zawiera co najmniej następujące informacje:
  - (i) państwa członkowskie, w których dystrybutorzy (a także ZAFI – w przypadku samodzielnej dystrybucji) zamierzają oferować jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI zarządzanych przez ZAFI, w tym przewidywany udział przypadający na te państwa w łącznej ofercie w Unii, wyrażony jako odsetek zarządzanych aktywów;
  - (ii) szacowana liczba inwestorów będących grupą docelową, mających miejsce zamieszkania w państwach członkowskich, w których ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu swoje AFI;
  - (iii) języki urzędowe państw członkowskich, na które zostały lub zostaną przetłumaczone dokumenty ofertowe lub promocyjne;
  - (iv) rozkład działalności w zakresie wprowadzania do obrotu w poszczególnych państwach członkowskich, w których ZAFI zamierza wprowadzać swoje AFI do obrotu, uwzględniając w szczególności skalę i częstotliwość reklam oraz prezentacji dla potencjalnych inwestorów.

6. W okolicznościach, o których mowa w art. 37 ust. 4 lit. f) dyrektywy 2011/61/UE, takie informacje i dokumentacja obejmują informacje określone w ust. 5 lit. b) niniejszego artykułu.

7. Właściwe organy, do których zwrócił się ZAFI spoza UE jako do właściwych organów potencjalnego państwa członkowskiego odniesienia, kontaktują się ze sobą oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) niezwłocznie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz nie później niż w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania tego wniosku, w celu ustalenia, czy jakiegokolwiek inne właściwe organy w Unii mogą być potencjalnie zaangażowane zgodnie z art. 37 ust. 4 dyrektywy 2011/61/UE.

Na wniosek EUNGiPW właściwe organy niezwłocznie przekazują EUNGiPW pełną treść wniosku złożonego przez ZAFI spoza UE.

8. W przypadku podjęcia decyzji stwierdzającej potencjalne zaangażowanie innych właściwych organów w Unii EUNGiPW niezwłocznie powiadamia te organy i zapewnia przekazanie im pełnej treści wniosku złożonego przez ZAFI spoza UE.

9. Każdy właściwy organ uczestniczący w procedurze i EUNGiPW mogą zażądać od ZAFI spoza UE odpowiednich dodatkowych informacji i dokumentacji niezbędnych do określenia państwa członkowskiego odniesienia.

Taki wniosek o przekazanie dodatkowych informacji lub dokumentacji wymaga formy pisemnej i zawiera uzasadnienie oraz informuje się o nim jednocześnie wszystkie pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz EUNGiPW.

Po otrzymaniu przez właściwy organ lub EUNGiPW wnioskowanych dodatkowych informacji lub dokumentacji organ, który zwrócił się z wnioskiem, przekazuje niezwłocznie te informacje lub dokumentację wszystkim pozostałym zainteresowanym organom oraz EUNGiPW, w zależności od przypadku.

10. W terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, przez właściwe organy, do których zwrócił się ZAFI, lub, w stosownych przypadkach, przez każdy inny właściwy organ w Unii zgodnie z ust. 8, wszystkie zainteresowane właściwe organy przesyłają sobie wzajemnie oraz do EUNGiPW opinię dotyczącą określenia odpowiedniego państwa członkowskiego odniesienia.

11. Następnie wszystkie właściwe organy określają wspólnie państwo członkowskie odniesienia. Ustalenie to musi zapaść najpóźniej w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku przez właściwe organy wskazane przez ZAFI spoza UE lub, w stosownych przypadkach, przez inne właściwe organy w Unii zgodnie z ust. 8.

W przypadku wystosowania wniosku o dodatkowe informacje termin określony w akapicie pierwszym zostaje przedłużony o okres pomiędzy wystosowaniem wniosku o dodatkowe informacje i dokumentację, o którym mowa w ust. 9, a otrzymaniem tych informacji lub dokumentacji.

12. EUNGiPW wspomaga odpowiednie właściwe organy i, w razie konieczności, ułatwia określenie państwa członkowskiego odniesienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

13. Właściwy organ państwa członkowskiego, które zostało określone jako państwo członkowskie odniesienia, niezwłocznie informuje o tym na piśmie ZAFI spoza UE.

14. W przypadku gdy ZAFI spoza UE, który zwrócił się z wnioskiem, nie zostanie poinformowany na piśmie w terminie siedmiu dni od określenia państwa członkowskiego odniesienia lub gdy odpowiednie właściwe organy nie określą państwa członkowskiego odniesienia w terminie określonym w ust. 11 akapit pierwszy niniejszego artykułu, ZAFI spoza UE, który zwrócił się z wnioskiem, może sam dokonać wyboru państwa członkowskiego odniesienia zgodnie z kryteriami określonymi w art. 37 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE.

ZAFI spoza UE niezwłocznie informuje na piśmie wszystkie właściwe organy, do których zwrócił się pierwotnie z wnioskiem, oraz EUNGiPW o dokonanych przez siebie wyborze państwa członkowskiego odniesienia.

15. Jeżeli państwo członkowskie odniesienia wybrane przez ZAFI spoza UE jest inne od państwa członkowskiego odniesienia określonego przez właściwe organy, zainteresowane właściwe organy informują ZAFI spoza UE o swojej decyzji określającej państwo członkowskie odniesienia w najkrótszym możliwym terminie, ale nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania informacji o wyborze ZAFI zgodnie z ust. 14. W takim przypadku obowiązuje decyzja określająca państwo członkowskie odniesienia.

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

---

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 449/2013****z dnia 15 maja 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) <sup>(1)</sup>,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

**Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2013 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju  
Obszarów Wiejskich

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.



## ZAŁĄCZNIK

## Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich <sup>(1)</sup>	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	51,2
	TN	81,2
	TR	93,4
	ZZ	75,3
0707 00 05	AL	36,9
	MK	29,8
	TR	132,0
	ZZ	66,2
0709 93 10	TR	136,9
	ZZ	136,9
0805 10 20	EG	52,5
	IL	71,8
	MA	55,2
	TR	59,9
	ZZ	59,9
0805 50 10	AR	117,3
	TR	116,7
	ZA	96,3
	ZZ	110,1
0808 10 80	AR	124,0
	BR	93,1
	CL	117,9
	CN	95,9
	MK	43,1
	NZ	151,2
	US	192,6
	ZA	116,3
ZZ	116,8	

<sup>(1)</sup> Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 450/2013****z dnia 15 maja 2013 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 maja 2013 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) <sup>(1)</sup>,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywozowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 maja 2013 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

Od dnia 16 maja 2013 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

*Artykuł 2*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2013 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju  
Obszarów Wiejskich

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

## ZAŁĄCZNIK I

**Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 maja 2013 r.**

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywozowa <sup>(1)</sup> (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu <sup>(2)</sup>	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

<sup>(1)</sup> Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:

- 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

- 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

<sup>(2)</sup> Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

## ZAŁĄCZNIK II

## Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

1.5.2013-14.5.2013

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła <sup>(1)</sup>	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości <sup>(2)</sup>	Pszenica durum, niskiej jakości <sup>(3)</sup>
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	242,77	195,50	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	251,21	241,21	221,21
Premia za Zatokę	—	26,75	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	30,49	—	—	—	—

<sup>(1)</sup> Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).<sup>(2)</sup> Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).<sup>(3)</sup> Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 16,38 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: 50,28 EUR/t

## III

(Inne akty)

## EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

## DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 521/12/COL

z dnia 19 grudnia 2012 r.

**zamykająca formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy państwa wszczęte decyzją nr 363/11/COL w odniesieniu do pomocy państwa udzielonej trzem islandzkim bankom inwestycyjnym w postaci pożyczek na preferencyjnych warunkach ze zmienionymi harmonogramami spłaty (Islandia)**

URZĄD NADZORU EFTA („Urząd”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („porozumienie o nadzorze i Trybunale”), w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale („protokół 3”), w szczególności jego część I art. 1 ust. 3 oraz część II art. 4 ust. 4 i art. 6,

PO wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami<sup>(1)</sup> i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

## I. FAKTY

## 1. Procedura

- (1) Pismem z dnia 22 czerwca 2010 r. Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) otrzymał skargę od islandzkiego przedsiębiorstwa zajmującego się obrotem papierami wartościowymi H.F. Verðbréf hf., które twierdziło, że w marcu 2009 r. islandzki skarb państwa udzielił bankom inwestycyjnym Saga Capital i VBS niezgodnej z prawem pomocy

<sup>(1)</sup> Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 363/11/COL z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do pomocy państwa udzielonej trzem islandzkim bankom inwestycyjnym w postaci pożyczek na preferencyjnych warunkach ze zmienionymi harmonogramami spłaty została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 26 stycznia 2012 r. (Dz.U. C 21 z 26.1.2012, s. 2) i w Suplemencie EOG nr 4 z 26.1.2012, s. 8.

państwa poprzez zamianę zadłużenia krótkoterminowego zaciągniętego w Banku Centralnym Islandii („BCI”) na pożyczki długoterminowe na korzystnych warunkach. Urząd otrzymał i zarejestrował pismo w dniu 7 lipca 2010 r. (nr referencyjny 563424).

- (2) Po otrzymaniu stosownych informacji od władz islandzkich i omówieniu z nimi tej sprawy podczas posiedzenia w dniu 6 czerwca 2011 r.<sup>(2)</sup> Urząd decyzją nr 363/11/COL z dnia 23 listopada 2011 r. wszczął formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy państwa udzielonej trzem islandzkim bankom inwestycyjnym w postaci pożyczek na preferencyjnych warunkach ze zmienionymi harmonogramami spłaty<sup>(3)</sup>. We wspomnianej decyzji Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Pismem z dnia 21 lutego 2012 r. (nr referencyjny 625875) władze islandzkie przedstawiły swoje uwagi na temat decyzji Urzędu nr 363/11/COL.
- (3) W czerwcu 2012 r. Urząd otrzymał informacje od skarżącego, H.F. Verðbréf hf., dotyczące procesu likwidacji Saga Capital hf. (nr referencyjny 641907). Urząd otrzymał informacje na ten temat również z innych źródeł i z uwagą śledził proces likwidacji banków inwestycyjnych, które stanowiły przedmiot decyzji nr 363/11/COL.

## 2. Opis środków

2.1. System udzielania pożyczek zabezpieczonych i pożyczek papierów wartościowych Banku Centralnego Islandii

- (4) Środki poddane ocenie wstępnej w decyzji Urzędu nr 363/11/COL są powiązane z systemem udzielania pożyczek zabezpieczonych i pożyczek papierów wartościowych BCI. W ramach swojej roli jako bank centralny i pożyczkodawca ostatniej instancji oraz zgodnie z polityką pieniężną innych banków centralnych BCI zapewnił

<sup>(2)</sup> Zob. motywy 2–6 decyzji Urzędu nr 363/11/COL.

<sup>(3)</sup> Aby zapoznać się z odniesieniami dotyczącymi publikacji, zob. przypis 1.

przedsiębiorstwu finansowemu krótkoterminowe instrumenty kredytowe w postaci pożyczek zabezpieczonych<sup>(4)</sup> zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów BCI odnoszących się do tej kwestii. W 2007 i 2008 r. liczba udzielanych pożyczek zabezpieczonych stale rosła, a BCI stał się głównym źródłem płynności przedmiotowych przedsiębiorstw finansowych. W czasie załamania finansowego trzech islandzkich banków komercyjnych w październiku 2008 r. BCI nabył roszczenia o znacznej wartości względem krajowych przedsiębiorstw finansowych, poparte różnego rodzaju zabezpieczeniami.

- (5) W związku z upadkiem banków wartość zabezpieczeń zmalała i stało się jasne, że BCI poniósł straty z powodu niepewnego zabezpieczenia. Po udzieleniu zezwolenia przez Parlament skarb państwa i BCI zawarły w styczniu 2009 r. porozumienie, zgodnie z którym BCI przekazał ministerstwu finansów część swoich roszczeń względem przedsiębiorstw finansowych z tytułu pożyczek zabezpieczonych wraz z aktywami bazowymi. W lutym 2010 r. ministerstwo i BCI uzgodniły, że roszczenia przekazane uprzednio ministerstwu przez BCI należy z powrotem przekazać Eignarhaldsfélag Seðlabanka Íslands (EÍÍ), niedawno utworzonej spółce holdingowej BCI, po obniżonej cenie na dzień 31 grudnia 2009 r.
- (6) Zarząd długiem publicznym, administrowany przez BCI, oferuje instrumenty pożyczkowe głównym dealerom zajmującym się obrotem państwowymi instrumentami dłużnymi. Celem takiego udzielania pożyczek papierów wartościowych jest poprawa funkcjonowania rynku i utrzymanie płynności na rynku serii obligacji, który jest tworzony przez zarząd długiem publicznym. Do papierów wartościowych akceptowanych przez zarząd długiem publicznym jako zabezpieczenie na obligacjach skarbowych i bonach należą wszystkie obligacje państwowe i obligacje referencyjne zabezpieczone hipoteką sprzedawane drogą elektroniczną na rynku wtórnym. Inne papiery wartościowe sprzedawane drogą elektroniczną również mogą być akceptowane w zależności od kryteriów określonych w ramach danego instrumentu. Oprocentowanie tych pożyczek ustala się w oparciu o stopę repo BCI. Okres umowy wynosi maksymalnie 28 dni<sup>(5)</sup>.

#### 2.2. *Zamiana krótkoterminowych instrumentów kredytowych na pożyczki długoterminowe*

- (7) W marcu 2009 r. ministerstwo finansów zawarło z bankami inwestycyjnymi Saga Capital hf., VBS hf. i Askar Capital hf. umowy dotyczące zamiany pożyczek. Wszystkie umowy pożyczki zawarto na podobnych warunkach. Kwoty pożyczki opierały się na rozliczeniu odpowiednich zobowiązań w grudniu 2008 r. Warunki spłaty pożyczek były takie same dla banków Saga i VBS. Pożyczki podlegały spłacie przez kolejne siedem lat z indeksacją i oprocentowaniem wynoszącym 2 %

w skali roku. Warunki spłaty pożyczki w odniesieniu do banku Askar Capital były podobne, z wyjątkiem oprocentowania rocznego, które wynosiło 3 %. Całkowita wartość nominalna długu przypadającego na trzy banki inwestycyjne w momencie emisji obligacji długoterminowych wynosiła 52,4 mld ISK<sup>(6)</sup>.

- (8) Powyższe środki opierały się na propozycjach grupy roboczej, która w dniu 20 stycznia 2009 r. przedstawiła ministrowi finansów memorandum w sprawie restrukturyzacji zadłużenia przedsiębiorstw finansowych z tytułu zabezpieczonych instrumentów pożyczkowych w BCI. Memorandum sporządzono na podstawie informacji na temat przedsiębiorstw finansowych i ich zdolności do spłaty długu. Zgodnie z memorandum przedsiębiorstwa finansowe objęte analizą nie były w stanie spłacić swoich długów BCI w całości z powodu skutków kryzysu finansowego w Islandii. W memorandum grupy roboczej ministra stwierdzono również, że w tym czasie cały aparat władz islandzkich skupiał się na utrzymaniu funkcjonowania krajowego systemu finansowego i ochronie interesów posiadaczy depozytów. Mając to na uwadze oraz uwzględniając inne czynniki, za konieczne uznano wprowadzenie pewnych ustaleń w celu zagwarantowania, że przedsiębiorstwa będą w stanie spłacić swoje długi.
- (9) Według władz islandzkich decyzja w sprawie warunków oprocentowania nie koncentrowała się na kwestii sprawiedliwego i normalnego zwrotu z kapitału własnego, ponieważ od początku było wiadomo, że dane przedsiębiorstwa prawdopodobnie nie będą w stanie spłacić w całości odnośnych zobowiązań. Zamiast tego grupa robocza skupiła się na ustaleniu oprocentowania wystarczająco wysokiego, aby miało ono znaczenie dla danego przedsiębiorstwa, ale nie na tyle wysokiego, aby wykluczyć możliwość spłaty, co eliminowałoby zachętę dla danych przedsiębiorstw do przeprowadzania restrukturyzacji ich finansów.
- (10) Władze islandzkie ustanowiły jednak pewne warunki dotyczące zamiany zadłużenia. Zgodnie z tymi warunkami dłużnik był m.in. zobowiązany nie wypłacać dywidend, chyba że dokonywana byłaby odpowiednia wpłata na poczet spłaty pożyczki, dłużnik nie mógł podejmować żadnych zobowiązań o dużym ryzyku, które przekraczałyby 20 % kapitału własnego (adekwatność kapitałowa), wszelkie premie wypłacane pracownikom dłużnika powinny być umiarkowane, dłużnicy byli zobowiązani przedstawiać pożyczkodawcy szczegółowe kwartalne sprawozdania z prowadzonych przez nich działań, a współczynnik adekwatności kapitałowej dłużników nie powinien spaść poniżej 10 %. W przypadku gdyby poziom płynności dłużników okazał się nie do przyjęcia z punktu widzenia BCI lub gdyby ich współczynnik adekwatności kapitałowej spadł poniżej 10 %, pożyczkodawca mógłby wymagać zamiany pozostającej kwoty należności z tytułu pożyczek wraz z odsetkami i pozostałymi stosownymi kosztami na kapitał własny. Warunki te miały na celu zwiększenie prawdopodobieństwa pełnego zwrotu pożyczek i tym samym ochronę interesów skarbu państwa.
- (11) Bardziej szczegółowy opis środków zawarto w decyzji Urzędu nr 363/11/COL<sup>(7)</sup>.

<sup>(4)</sup> Pożyczki zabezpieczone określane są również mianem pożyczek repo, a umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu stanowią umowy, w których sprzedawca papierów wartościowych, takich jak bony, zgadza się na ich odkupienie w określonym czasie i po określonej cenie.

<sup>(5)</sup> W celu zapoznania się z dalszymi informacjami szczegółowymi zob. Przepisy Banku Centralnego Islandii dotyczące instrumentów udzielania pożyczek papierów wartościowych głównym dealerom w imieniu skarbu państwa, z dnia 28 listopada 2008 r., dostępne pod adresem: <http://www.lanamal.is/assets/nyrlanasysla/regluren08.pdf>.

<sup>(6)</sup> Dalsze informacje szczegółowe na temat umów pożyczki zawarto w decyzji nr 363/11/COL, motywy 11–27.

<sup>(7)</sup> W szczególności w części 2.2 przedmiotowej decyzji.

### 2.3. Cel środka oraz krajowa podstawa prawna

- (12) Władze islandzkie uznały, że podjęte środki miały dwojaki cel: po pierwsze, stanowiły próbę zabezpieczenia rozległych interesów państwa poprzez odzyskanie przezeń jak największej części należności, a po drugie, dawały przedsiębiorstwom finansowym pole manewru oraz szansę na rozwiązanie problemów i przezwyciężenie trudności.
- (13) Środki opierały się na upoważnieniu wystosowanemu przez parlament islandzki w pkt 7.20 korygującego budżetu państwa na 2008 r., na mocy którego minister finansów w imieniu skarbu państwa był upoważniony do zakupu od Banku Centralnego Islandii papierów komercyjnych oddanych w zastaw bankowi jako zabezpieczenie pożyczek oraz do uregulowania tych roszczeń w najbardziej opłacalny sposób.

### 2.4. Beneficjenci

- (14) Jak zauważono wcześniej, trzema beneficjentami wspomnianych wyżej środków były banki inwestycyjne Saga Capital hf., VBS hf. oraz Askar Capital hf. Bardziej szczegółowy opis tych trzech beneficjentów oraz późniejszych zmian w zakresie ich działalności znajduje się w sekcjach 2.5 i 2.6 decyzji Urzędu nr 363/11/COL.

## 3. Podstawy wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (15) W decyzji nr 363/11/COL Urząd wstępnie ocenił, czy środki zastosowane przez skarb państwa, mające na celu zamianę należności krótkoterminowych na pożyczki długoterminowe na korzystnych warunkach były zgodne z przepisami Porozumienia EOG dotyczącymi pomocy państwa. Z uwagi na fakt, że zaangażowanie państwa jako głównego wierzyciela przedsiębiorstw objętych postępowaniem wynikało z wcześniejszych środków, mianowicie pożyczek zabezpieczonych BCI oraz pożyczek papierów wartościowych, konieczne było jednak rozpatrzenie, czy przedmiotowe środki mogły stanowić pomoc państwa.
- (16) W związku z tym Urząd rozpoczął ocenę od analizy krótkoterminowych pożyczek zabezpieczonych BCI udzielonych przedsiębiorstwom finansowym. Władze islandzkie podkreśliły, że krótkoterminowe instrumenty kredytowe objęte postępowaniem należą do normalnych środków BCI z zakresu polityki pieniężnej i rynku finansowego oraz normalnego zarządzania długiem publicznym przez skarb państwa. Urząd nie kwestionował faktu, że przedmiotowe środki stanowią część polityki pieniężnej i polityki zarządzania długiem publicznym oraz że opierają się na odpowiednich przepisach w tym zakresie<sup>(8)</sup>. Środki podjęto z inicjatywy przedsiębiorstw finansowych objętych postępowaniem, a BCI w tamtym czasie nie był zabezpieczony żadną kontrgwarancją ze strony państwa. W związku z tym Urząd stwierdził, że ani krótkoterminowe pożyczki zabezpieczone BCI udzielone przedsiębiorstwom finansowym ani krótkoterminowe instrumenty pożyczkowe skarbu państwa nie wiążą się z pomocą państwa.

- (17) W swojej wstępnej opinii Urząd uznał natomiast, że umowy skarbu państwa w sprawie zamiany pożyczek stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego stwierdzono następujące kwestie:

(i) Urząd stwierdził, że środki zostały wyraźnie przyznane przy użyciu zasobów państwowych, ponieważ pożyczek udzieliło ministerstwo finansów na podstawie upoważnienia przewidzianego w budżecie państwa;

(ii) Urząd stwierdził, że środki przyniosły korzyści handlowe trzem bankom inwestycyjnym, ponieważ banki te były zwolnione z opłat w formie spłaty odsetek oraz innych kosztów związanych z krótkoterminowymi instrumentami kredytowymi w BCI, które normalnie musiałyby one pokrywać ze swoich budżetów. Urząd wyraził również wątpliwości dotyczące tego, czy środki były zgodne z postępowaniem prywatnego wierzyciela w porównywalnym stanie prawnym i faktycznym, biorąc pod uwagę korzystne warunki spłaty pożyczek oraz fakt, że nie przewidziano w nich zwiększenia oprocentowania w przypadku poprawy sytuacji finansowej dłużników;

(iii) w odniesieniu do selektywności Urząd stwierdził, że charakteru tych środków nie można uznać za ogólny, ponieważ sprzyjają trzem przedsiębiorstwom w jednym konkretnym sektorze gospodarki, a inne przedsiębiorstwa i sektory z nich nie korzystają. Środki należy zatem uznać za selektywne<sup>(9)</sup>. Co więcej, władze islandzkie nie przedstawiły jasnych dowodów na to, że korzystne umowy w sprawie zamiany pożyczek skutecznie udostępniono wszystkim przedsiębiorstwom znajdującym się w porównywalnym stanie prawnym i faktycznym, co Saga Capital, VBS i Askar Capital;

(iv) ponadto Urząd stwierdził, że środki mogą naruszać konkurencję. Mimo że banki inwestycyjne objęte postępowaniem działały głównie na rynku islandzkim i miały niewielkie rozmiary, były jednak zaangażowane w świadczenie usług finansowych, które są w pełni otwarte na konkurencję i handel w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

- (18) Urząd wyraził też wątpliwość, czy pomoc państwa można uznać za zgodną z Porozumieniem EOG. Władze islandzkie odniosły się do art. 61 ust. 3 Porozumienia EOG oraz wytycznych Urzędu dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji na poparcie swojej argumentacji, że środek jest zgodny z Porozumieniem. Władze islandzkie nie przedstawiły jednak żadnych dowodów, które umożliwiałyby ocenę zgodności środków z art. 61 ust. 3 lit. b) Porozumienia EOG lub z tymczasowymi wytycznymi Urzędu dotyczącymi pomocy państwa w związku z kryzysem finansowym. Urząd podkreślił, że w tymczasowych przepisach dotyczących pomocy przedsiębiorstwom finansowym przewiduje się ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum,

<sup>(8)</sup> Wspomniane przepisy zastąpiono dnia 26 czerwca 2009 r. przepisami nr 553 na ten sam temat (przepisy mające zastosowanie obecnie).

<sup>(9)</sup> Zob. na przykład sprawa C-75/97 Belgia przeciwko Komisji (Maribel bis/ter) [1999] Rec. I-3671 oraz niedawny wyrok w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 P Komisja przeciwko Rządowi Gibraltaru, dotychczas nieopublikowany, pkt 75.

przywrócenie długoterminowej rentowności banku oraz zabezpieczenia przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji. We wspomnianych wytycznych określono w szczególności zasady mające na celu zapewnienie właściwego i odpowiedniego wynagrodzenia z tytułu dokapitalizowania przez państwo<sup>(10)</sup>. Wydaje się, że w warunkach spłaty pożyczek udzielonych przez państwo nie uwzględniono tych zasad. Pożyczek udzielono z siedmioletnim okresem spłaty, z indeksacją oraz stałym oprocentowaniem w wysokości 2 % rocznie, co stanowi stawkę znacznie niższą od stawek rynkowych, i nie przewidziano żadnego zwiększenia oprocentowania w celu zachęcenia do wykupu kapitału państwowego. W świetle powyższego Urząd stwierdził, że tego rodzaju warunki pożyczek nie są zgodne z wytycznymi Urzędu dotyczącymi pomocy państwa.

#### 4. Uwagi władz islandzkich

- (19) W swoich uwagach władze islandzkie skoncentrowały się na stanowisku, że środki były zgodne z Porozumieniem EOG. Według nich środki nie miały charakteru selektywnego, ponieważ sytuacja przedmiotowych trzech banków inwestycyjnych była wyjątkowa, a inne banki, takie jak Straumur, SPB i SPRON, nie znajdowały się w podobnej sytuacji, co wspomniane trzy banki inwestycyjne. W czasie, gdy zawierano umowy w sprawie zamiany pożyczek, niektóre z pozostałych instytucji bankowych zalegały już ze swoimi zobowiązaniami względem wierzycieli, a ich wysiłki w zakresie reorganizacji były już na tyle zaawansowane, że zamiana zadłużenia w BCI nie byłaby znaczącym czynnikiem w ich restrukturyzacji finansowej. Władze islandzkie utrzymywały również, że ich decyzje o zamianie pożyczek były zgodne z testem prywatnego wierzyciela, ponieważ każdy wierzyciel znajdujący się w tej samej sytuacji, co państwo islandzkie w tamtym czasie, postąpiłby w taki sam sposób.
- (20) Ponadto władze islandzkie przedstawiły informacje dotyczące obecnego statusu przedmiotowych trzech banków inwestycyjnych oraz zmian, jakie miały miejsce od czasu wydania decyzji Urzędu nr 363/11/COL<sup>(11)</sup>.
- (21) Z uwagi na fakt, że przedmiotowi trzej beneficjenci zaprzestali wszelkiej działalności gospodarczej od czasu wydania decyzji nr 363/11/COL, oraz w nawiązaniu do ustalonej praktyki Komisji Europejskiej i Urzędu w sprawie przeprowadzania klasyfikacji środków w odpowiednich warunkach oraz oceny ich zgodności<sup>(12)</sup> władze islandzkie

utrzymywały, iż nie było powodu, aby Urząd w dalszym ciągu prowadził postępowanie w przedmiotowej kwestii.

#### II. OCENA

- (22) Artykuł 61 ust. 1 Porozumienia EOG stanowi, co następuje:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”.

- (23) Oznacza to, że aby środki mogły zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, muszą obejmować przyznanie dotacji przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych, przynosić korzyść przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem, być selektywne, zakłócać konkurencję i potencjalnie wpływać na wymianę handlową między umawiającymi się stronami.

- (24) Jak zauważono wcześniej, Urząd w decyzji nr 363/11/COL wstępnie stwierdził, że środki będące przedmiotem oceny, tj. zamiana krótkoterminowych instrumentów kredytowych na pożyczki długoterminowe, spełniają kryteria określone w art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, a zatem stanowią pomoc państwa. Ponadto nic nie sugerowało, aby środki były zgodne z ogólnymi przepisami Porozumienia EOG dotyczącymi pomocy państwa lub z tymczasowymi wytycznymi Urzędu dotyczącymi pomocy państwa w związku z kryzysem finansowym. W trakcie postępowania Urząd nie otrzymał żadnych informacji, które mogłyby zmienić to wstępne stanowisko. Ponadto władze islandzkie nie zgłosiły Urzędowi środków pomocy, których dotyczy decyzja o wszczęciu postępowania, przed ich wdrożeniem. Postępując w ten sposób, nie dopełniły swojego obowiązku zgłoszenia na podstawie części I art. 1 ust. 3 protokołu 3. Wdrożenie przedmiotowych środków pomocy było zatem niezgodne z prawem. Pomimo to Urząd musi jednak ocenić, czy istnieje powód, aby dalej prowadzić postępowanie w tej sprawie.

- (25) Jak zauważono w decyzji nr 363/11/COL, bank inwestycyjny Askar Capital hf. już w 2007 r. poniósł znaczące straty z tytułu inwestycji w strukturyzowane produkty kredytowe (*subprime*) z amerykańskimi kredytami hipotecznymi jako aktywami bazowymi. W czerwcu 2010 r. bank doświadczył jeszcze większych trudności, kiedy Sąd Najwyższy w Islandii orzekł, że pożyczki denominowane w walucie obcej są nielegalne. Ostatecznie dnia 14 lipca 2010 r. bank złożył wniosek o upadłość i tego samego dnia został przejęty przez Urząd Nadzoru Finansowego

<sup>(10)</sup> Zob. na przykład wytyczne Urzędu w sprawie dokapitalizowania dostępne pod adresem: <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkId=16015&1=1>.

<sup>(11)</sup> Urząd otrzymał później odpowiednie informacje od skarżącego (nr referencyjny 641907).

<sup>(12)</sup> Decyzja Komisji z dnia 25 września 2007 r. dotycząca środków pomocy zastosowanych przez Hiszpanię na rzecz przedsiębiorstwa IZAR, sprawa C 47/2003 (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 33), decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie środka wdrożonego przez Francję na rzecz *Mines de potasse d'Alsace*, sprawa C 53/2000 (Dz.U. L 86 z 24.3.2006, s. 20) oraz decyzja Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie domniemanej niezgodnej z prawem pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstwa *NordBook AS*, sprawa 245/09/COL (Dz.U. L 282 z 29.10.2009, s. 41).



- („FME”). Według informacji przedłożonych później Urzędowi obecnie bank jest w trakcie procesu likwidacji i zaprzestał wszelkiej działalności gospodarczej.
- (26) Jak również zauważono w decyzji nr 363/11/COL, sytuacja finansowa banku inwestycyjnego VBS hf. także pogorszyła się znacząco po zakończonych fiaskiem negocjacjach między bankiem a jego wierzycielami i udziałowcami, a następnie w 2010 r. wierzyciele banku zaprzestali wszelkich negocjacji. Decyzją z dnia 3 marca 2010 r. FME wyznaczył VBS tymczasową radę dyrektorów, a orzeczeniem sądu rejonowego w Reykjavíku z dnia 9 kwietnia 2010 r. rozpoczęto postępowanie likwidacyjne VBS zgodnie z art. 101 ustawy nr 161/2002 o przedsiębiorstwach finansowych. Cofnięto obecnie licencję banku na prowadzenie działalności bankowej z uwagi na fakt, że jest on w trakcie postępowania likwidacyjnego.
- (27) Licencja banku Saga Capital na prowadzenie działalności bankowej została cofnięta decyzją FME z dnia 28 września 2011 r. Następnie FME zażądał wszczęcia wobec banku Saga Capital postępowania likwidacyjnego oraz wyznaczenia zarządu likwidacyjnego. Orzeczeniem z dnia 16 maja 2012 r. sąd rejonowy północno-wschodniej Islandii przychylił się do żądań FME i oznajmił, że bank Saga Capital powinien zostać poddany postępowaniu likwidacyjnemu. Dnia 14 czerwca 2012 r. Sąd Najwyższy w Islandii utrzymał w mocy wspomniane orzeczenie. Decyzja FME o cofnięciu licencji banku Saga Capital na prowadzenie działalności bankowej została utrzymana w mocy orzeczeniem sądu rejonowego w Reykjavíku z dnia 5 marca 2012 r. Od orzeczenia sądu rejonowego w Reykjavíku odwołano się do Sądu Najwyższego. Bank zaprzestał jednak wszelkiej licencjonowanej działalności z uwagi na fakt, że wycofano licencję, którą jako instytucja finansowa posiadał na prowadzenie działalności bankowej.
- (28) W związku z tym jasne jest, że przedmiotowe trzy banki inwestycyjne zaprzestały obecnie wszelkiej działalności gospodarczej, cofnięto ich licencje na prowadzenie działalności, banki przechodzą obecnie postępowanie likwidacyjne i upłynął termin na zgłoszenie wierzytelności w stosunku do ich majątków<sup>(13)</sup>. Jeżeli bankom inwestycyjnym udzielono pomocy państwa, pomoc ta nie wywo-

luje już żadnych skutków zakłócających konkurencję, a jeżeli miało miejsce przyznanie pomocy niezgodnej z prawem, jej odzyskanie będzie niemożliwe. W tych okolicznościach decyzja Urzędu w sprawie uznania przedmiotowych środków za pomoc oraz oceny ich zgodności z Porozumieniem EOG nie miałyby żadnego praktycznego skutku<sup>(14)</sup>.

- (29) Dalsze prowadzenie formalnego postępowania wyjaśniającego wszczętego na podstawie części I art. 1 ust. 2 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale jest zatem bezprzedmiotowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### Artykuł 1

Niniejszym zamyka się formalne postępowanie wyjaśniające w sprawie pomocy państwa udzielonej trzem islandzkim bankom inwestycyjnym w postaci pożyczek na preferencyjnych warunkach ze zmienionymi harmonogramami spłaty.

#### Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Islandii.

#### Artykuł 3

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2012 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES  
Przewodniczący

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON  
Członek Kolegium

<sup>(13)</sup> Należy zauważyć, że upłynął termin zgłaszania wierzytelności zarządom likwidacyjnym przedmiotowych trzech banków inwestycyjnych: zgodnie z art. 85 ustawy nr 21/1991 o postępowaniu upadłościowym termin na zgłoszenie wierzytelności wynosi zasadniczo dwa miesiące, ale w wyjątkowych przypadkach powiernik może wyznaczyć termin od trzech do maksymalnie sześciu miesięcy. Niezależnie od długości termin na zgłoszenie wierzytelności rozpoczyna swój bieg z chwilą opublikowania po raz pierwszy powiadomienia skierowanego do wierzycieli i jest on wyraźnie wskazany w powiadomieniu. W związku z tym decyzja Urzędu nakazująca odzyskanie pomocy niezgodnej z prawem byłaby w tym przypadku daremna. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że władze islandzkie nie dopełniły swojego obowiązku zgłoszenia na podstawie części I art. 1 ust. 3 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, Urząd nie mógł wszcząć postępowania w sprawie środków wcześniej niż zrobił to decyzją nr 363/11/COL, tj. w listopadzie 2011 r. W każdym razie Urząd oczekuje, że sprzedaż majątków przedmiotowych trzech banków inwestycyjnych zostanie przeprowadzona na warunkach rynkowych i zgodnie z ogólnymi zasadami mającymi zastosowanie do stanu upadłości.

<sup>(14)</sup> Decyzja Komisji z dnia 25 września 2007 r. dotycząca środków pomocy zastosowanych przez Hiszpanię na rzecz przedsiębiorstwa IZAR, sprawa C 47/2003 (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 33), oraz decyzja Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie środka wdrożonego przez Francję na rzecz *Mines de potasse d'Alsace*, sprawa C 53/2000 (Dz.U. L 86 z 24.3.2006, s. 20).

**SPROSTOWANIA**

**Sprostowanie do dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającej dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE**

*(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 191 z dnia 22 lipca 2005 r.)*

Strona 36, art. 4, zdanie wprowadzające:

*zamiast:* „W przypadku gdy importer nie ma siedziby na obszarze Wspólnoty (...)”,

*powinno być:* „W przypadku gdy producent nie ma siedziby na obszarze Wspólnoty (...)”.

---

### INFORMACJA DLA CZYTELNIKÓW

**Rozporządzenie Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej***

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 216/2013 z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie elektronicznej publikacji *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 1) od dnia 1 lipca 2013 r. jedynie elektroniczne wydanie *Dziennika Urzędowego* traktowane jest jako autentyczne i wywołuje skutki prawne.

W wypadku gdy opublikowanie elektronicznego wydania *Dziennika Urzędowego* jest niemożliwe z powodu nieprzewidzianych i wyjątkowych okoliczności, autentyczne jest wydanie drukowane i wywołuje ono skutki prawne zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 216/2013.

## CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

### Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

[http://publications.europa.eu/others/agents/index\\_pl.htm](http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

**Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.**

**Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>**

